

Η εορτή του Αγίου Αθανασίου στην Ιερά Μονή του στη Σφήνιτσα Ημαθίας

/ [Ιερές Μονές](#)

Την Κυριακή 18 Ιανουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή του Αγίου Αθανασίου Σφηνίτσης στην Αγκαθιά.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Κάμοι μέγα κέρδος ωφελείας ἐστί καί τό μόνον Ἀντωνίου μνημονεύειν». Καί μόνο τό νά ἀναφέρομαι στόν ἅγιο Ἀντώνιο καί νά μνημονεύω τό ὄνομά του εἶναι γιά μένα μέγα κέρδος καί μεγάλη ωφέλεια.

Αὐτή τήν ἐκ βαθέων ὁμολογία, τήν ὁποία κάνει στό προοίμιο τοῦ Βίου τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου ὁ ἐορταζόμενος σήμερα μέγας Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ προστάτης

καί ἔφορος τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, ἅγιος Ἀθανάσιος, ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, γιά τόν ἅγιο Ἀντώνιο, τή μνήμη τοῦ ὁποίου ἐορτάσαμε χθές, μαζί μέ αὐτήν τοῦ ὁμωνύμου του πολιούχου τῆς Βεροίας, θά μπορούσαμε νά ἐπαναλάβουμε καί ἐμεῖς σήμερα, λέγοντας: «μέγα κέρδος ὠφελείας ἐστί καί τό μόνον Ἀθανασίου μνημονεύειν».

Οἱ ἄνθρωποι ἀγωνιζόμεθα καθημερινά γιά τό κέρδος καί πολλές φορές θυσιάζουμε τά πάντα γιά ἓνα κέρδος ἀβέβαιο καί προσωρινό. Λίγες εἶναι ὅμως οἱ φορές πού ἐνθυμούμεθα τό ἐρώτημα τοῦ Κυρίου μας: «τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπος ἐάν κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί ζημιωθῇ τήν ψυχήν αὐτοῦ», μέ τό ὁποῖο θέτει τήν ἔννοια τοῦ κέρδους στήν πραγματική της διάσταση.

Καί σέ αὐτό τό μέγα κέρδος, στή σωτηρία δηλαδή τῆς ψυχῆς, συμβάλλει ἡ μνήμη τῶν ἁγίων καί ἡ ἀπλή ἀκόμη ἀναφορά τῶν ὀνομάτων τους, ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, ὁ μέγας αὐτός ἅγιος καί πολύπειρος ὁδηγός ψυχῶν στή σωτηρία. Διότι ἡ ἀναφορά καί μόνο τοῦ ὀνόματος ἑνός ἁγίου, κατά μείζονα δέ λόγο ἑνός μεγάλου ἁγίου, ὅπως ὁ ἐορταζόμενος καί πανηγυριζόμενος σήμερα Μέγας Ἀθανάσιος, φέρνει στόν νοῦ μας τόν ἴδιο τόν ἅγιο, ἐάν βεβαίως ἡ ἀναφορά δέν εἶναι μηχανική ἢ ἀποτέλεσμα συνηθείας.

Φέρνει στόν νοῦ μας τή ζωή του, τούς ἀγῶνες του, τίς δοκιμασίες του, τούς λόγους του, τίς ἀρετές του καί τήν ἁγιότητά του. Καί ὅταν ἔρχονται ὅλα αὐτά στόν νοῦ μας, τότε ἀπομακρύνουν σκέψεις καί λογισμούς κοσμικούς καί πονηρούς, σκέψεις καί ἐπιθυμίες ὑλικές καί μέριμνες βιοτικές.

Ἡ ἀναφορά τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου λειτουργεῖ ὡς ἐπίκληση τῆς πρεσβείας καί τῆς χάριτός του γιά τή ζωή μας καί τόν πνευματικό μας ἀγῶνα. Λειτουργεῖ ὡς ἡ δική μας κατάφαση στήν ἐν Χριστῷ ζωή, γιά τήν ὁποία ἀγωνίσθηκαν καί ἔζησαν οἱ ἅγιοι. Λειτουργεῖ ὡς ἓνας φωτεινός ὁδοδείκτης καί γιά τή δική μας πορεία πρός τόν οὐράνιο προορισμό μας, ὅπως τά ὀνόματα σπουδαίων ἀνθρώπων μᾶς δείχνουν τόν δρόμο πρός τούς ἐπίγειους προορισμούς μας.

Καί ἐάν ὁ Μέγας Ἀθανάσιος γράφει γιά τόν Μέγα Ἀντώνιο «ἔστι γάρ μοναχοῖς ἱκανός χαρακτηρ πρός ἄσκησιν ὁ Ἀντωνίου βίος», δηλαδή ἡ ζωή του εἶναι ἄριστο πρότυπο ἀσκήσεως γιά τούς μοναχούς, ἡ ζωή τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, τοῦ ὁποίου τή μνήμη ἐπιτελοῦμε σήμερα, εἶναι ὑπόδειγμα γιά κάθε πιστό χριστιανό. Εἶναι ὑπόδειγμα γιά παιδιά καί ἐνήλικες, γιά λαϊκοὺς καί κληρικούς, γιά μοναχοὺς καί ἐπισκόπους. Γιατί ὅλοι μπορούμε νά διδαχθοῦμε ἀπό τήν ἀφοσίωσή του στόν Θεό ἀπό τήν παιδική του ἡλικία, ὅταν σέ μία ἐποχή διωγμῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπό τούς Ρωμαίους αὐτοκράτορες, ἐκεῖνος, ἀντί γιά ἄλλα παιχνίδια, προτιμοῦσε νά ἐπαναλαμβάνει ὅσα ἔβλεπε νά τελοῦνται μέσα στήν Ἐκκλησία μέ ἀπόλυτη

ἀκρίβεια, ὥστε ἡ βάπτισις πού ἔκανε σέ κάποια παιδιά εἰδωλολατρικῶν οἰκογενειῶν νά θεωρηθεῖ ἔγκυρη ἀπό τόν Πατριάρχη καί νά ἀναγνωρισθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Ὅλοι μποροῦμε ἀκόμη νά διδαχθοῦμε ἀπό τήν ὑπομονή του στίς ἀδικίες, τίς συκοφαντίες καί τίς ἐξορίες, τίς ὁποῖες ὑπέστη γιατί ὑποστήριζε τήν ὀρθόδοξη πίστιν καί δέν ἤθελε νά ὑποκύψει στίς πιέσεις καί τίς κακοδοξίες τῶν Ἀρειανῶν. Ὅσες φορές καί ἂν ἀναγκάσθηκε νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τόν ἐπισκοπικό του θρόνον καί τό ποίμνιό του νά διανύσει χιλιάδες χιλιόμετρα γιά νά φθάσει στόν τόπον τῆς ἐξορίας του, εἴτε αὐτός ἦταν ἡ Ρώμη εἴτε οἱ Τρέβηροι τῆς Γερμανίας, ὅχι μόνο δέν δυσανασχέτησε, ἀλλά ὑπέμενε καρτερικά τά πάντα, ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στόν λόγο τοῦ Κυρίου «ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τάς ψυχάς ὑμῶν».

Ἀλλά καί ὅταν κάποιοι ἀντίπαλοί του αἰρετικοί ἀμφισβήτησαν τήν καθαρότητα τῆς ζωῆς του καί τῆς ψυχῆς του, ἀπέδειξε τήν πραότητα τοῦ χαρακτήρος του καί τήν ἐμπιστοσύνη του στόν Θεό, ὁ ὁποῖος καί ἀποκάλυψε τήν ἀλήθεια καί ἀπέδειξε τή σκευωρία τήν ὁποία εἶχαν στήσει ἐναντίον του, δίδοντας καί σέ ἐμᾶς ὑπόδειγμα πραότητος καί πίστεως.

Καί ὅταν ἐξόριστος βρέθηκε στήν ἔρημο τῆς Θηβαΐδος, ὅπου εἶχε ζήσει καί εἶχε μαθητεύσει στά νεανικά του χρόνια ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, ἔδειξε μέ τήν ἀναστροφή, μέ τήν ἄσκησις καί μέ τήν προσευχή του, τήν ταπείνωσις καί τήν ὑπακοή πού κοσμοῦσαν τήν ψυχή του. Ἐδειξε μέ τήν ταπείνωσις καί τήν ὑπακοή του στήν Ἐκκλησία σέ ὅλους τούς πατέρες καί ἀσκητές τῆς ἐρήμου ὅτι δέν συνιστοῦσε μόνο τόν βίον τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου ὡς ἀσκητικό παράδειγμα γιά τούς μοναχοὺς ἀλλά τό ἐφάρμοζε πρῶτος ἐκεῖνος στή ζωή του.

Ἐορτάζοντας σήμερον, μαζί καί μέ τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, ἅς μὴν περιορισθοῦμε μόνο στήν τυπική μνημόνευσις τοῦ ὀνόματός του, ἀλλά ἅς ἀποκομίσουμε μνημονεύοντάς τον τό μέγα κέρδος τῆς πνευματικῆς ὠφελείας πού μᾶς προσφέρει, «ἀναθεωροῦντες τήν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς» του καί ἀγωνιζόμενοι νά μιμηθοῦμε τήν ὑπομονή, τήν πραότητα, τήν ταπείνωσις, τήν ὑπακοή, τήν προσευχή καί τήν ἀσκητική ζωή του. Ἄς ἀποκομίσουμε «μέγα κέρδος ὠφελείας» μνημονεύοντας τό ὄνομά του καί ἔχοντας τή χάριν καί τήν εὐλογία του, ἡ ὁποία εὐχομαι ταπεινά καί πατρικά νά συνοδεύει καί τήν Ἱερά αὐτή Ἀδελφότητα πού τόν τιμᾷ ὡς προστάτη της ἀλλά καί ὅλους ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἠλθαμε ἐδῶ γιά νά ἐορτάσουμε τῇ μνήμῃ του καί νά προσκυνήσουμε τό σεπτό καί χαριτόβρυτον λείψανό του καί νά ἐπικαλεσθοῦμε τίς πρεσβεΐες του γιά τή ζωή μας.

© Gerbekes IMBNK